

Sygn. akt I PK 248/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa W. F.

przeciwko [...] "I." w O.

o nagrodę jubileuszową,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 6 lutego 2014 r.,

skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w O.

z dnia 18 czerwca 2013 r., sygn. akt IV Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w O. z 18 czerwca 2013 r. Zarzucono naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c., art. 382 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c., art. 8 k.p.

W ocenie skarżącego w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne „polegające na potrzebie wskazania granic swobodnego uznania sędziowskiego, gdy w oparciu o ten sam stan faktyczny sądy różnych instancji dochodzą do skrajnie odmiennych wniosków odnośnie uwzględnienia bądź niepodnoszonego przez pracodawcę zarzutu przedawnienia roszczenia o wypłatę nagrody jubileuszowej, do którego doszło z uwagi na złą kondycję finansową pracodawcy, a o którą pracownik wystąpił w momencie poprawy tej sytuacji i obecnie wskazuje, że podniesiony przez pracodawcę zarzut narusza zasady współżycia społecznego i

przyjęte w zakładzie pracy praktyki. Skarga ma być również oczywiście uzasadniona „z uwagi na fakt, że w toku postępowania apelacyjnego i podejmowanych czynności decyzyjnych związanych z wydaniem zaskarżonego orzeczenia nie została zrealizowana zarówno funkcja rozpoznawcza, jak i kontrolna tego Sądu, nie dokonał on bowiem wyczerpujących ustaleń faktycznych i nie wskazał dowodów na poparcie swych twierdzeń, co uniemożliwia instancyjną kontrolę orzeczenia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjną jest oczywiście bezzasadna. Nie spełniała także wysokich wymagań stawianych temu nadzwyczajnemu środkowi zaskarżenia (postanowienie SN z 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002 nr 2, poz. 22). Istotne zagadnienie prawne występuje, gdy wskazywana kwestia prawna ma niemałe znaczenie dla systemu i rozwoju prawa. Chodzi więc przede wszystkim o jurydyczne przedstawienie analizy stanu prawnego, orzecznictwa i wynikającego z tego problemu prawnego o takiej wadze, który może być uznany za istotne zagadnienie prawne (postanowienie SN z 15 listopada 2007 r., II PK 159/07, LEX nr 863976).

Rozbieżność w sposobie interpretacji lub stosowania przepisów prawnych przez sąd pierwszej oraz sąd drugiej instancji w związku z orzekaniem w tej samej sprawie nie można traktować jako okoliczności przemawiającej za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania (postanowienie SN z 24 kwietnia 2003 r., I PK 557/02, OSNP - wkł. 2003, nr 15, poz. 1).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie (postanowienie SN z 16 maja 2008 r., I UK 16/08, LexPolonica nr 3058328). Ma to ma umożliwić wybór jedynie takich spraw, które powinny zostać rozpoznane przez organ najwyższego szczebla sądownictwa ze względu na interes publiczny (postanowienie SN z 29 stycznia 2011 r., I UK 295/10, niepubl.). Podstawowym celem postępowania kasacyjnego jest bowiem ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni oraz wkład Sądu Najwyższego

w rozwój prawa i jurysprudencji (postanowienie SN z 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000 nr 7-8, poz. 147).

Rzeczą Sądu Najwyższego przy ocenie, czy skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania, nie jest doszukiwanie się w uzasadnieniu podstaw skargi jurydycznej argumentacji mającej wykazać istnienie istotnego zagadnienia prawnego. Przedstawienie takiej argumentacji w uzasadnieniu podstaw skargi służy bowiem jedynie wykazaniu zarzucanego naruszenia prawa materialnego lub procesowego, a nie uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Samo zaś sformułowanie zagadnienia prawnego, bez przedstawienia jurydycznej argumentacji służącej wykazaniu, że to zagadnienie rzeczywiście występuje i wymaga wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy, nie zastępuje uzasadnienia takiego wniosku (postanowienie SN z 16 kwietnia 2008 r., I CZ 11/08, LEX nr 393883).

Ponadto przyjmuje się, że zagadnienie prawne wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego lub uregulowaniem prawnym. Wskazanie zagadnienia prawnego uzasadniającego wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno zatem nastąpić przez określenie przepisów prawa (postanowienie SN z 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, LEX nr 1125267), czego skarżący również nie uczynił.

W przedmiocie rzekomej oczywistości skargi kasacyjnej, Sąd Najwyższy przypomina, że nie spełnia wymagania z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. powołanie się na to, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona bez jakiegokolwiek motywacji takiego twierdzenia (postanowienie SN z 17 sierpnia 2007 r., I UK 125/07, nipeubl.), co ma miejsce w niniejszej sprawie.

Na marginesie można jedynie dodać, że nie można twierdzić, że skarga jest oczywiście uzasadniona (co ma miejsce wówczas, gdy stwierdzone naruszenia prawa są widoczne *prima facie*, bez pogłębionej analizy prawnej) i że jednocześnie w sprawie występują poważne zagadnienia prawne, które wymagają zaangażowania Sądu Najwyższego w dokonanie pogłębionej interpretacji niejasnych przepisów (postanowienie SN z 30 listopada 2012 r., I UK 414/12, niepubl.).

Powyższe nie pozwalało na przyjęcie skargi do rozpoznania, ponieważ nie spełniono przesłanek przedsądu.

Z akt sprawy wynika, że odpowiedź na skargę kasacyjną nie została doręczona drugiej stronie zgodnie z art. 132 § 1 k.p.c. (postanowienie SN z 12 października 2011 r., II CZ 70/11, LEX nr 1044005).

[aw]